

a niti pak interesa. Tako dugo dok nisam upoznao ekipu MURID-a. Ja sam otac prekrasne djevojčice Marte. Marta je dijete s poteškoćama u razvoju. MURID je objeručke prihvatio moje dijete i uz mene, moju suprugu ekipa se počela

brinuti o Marti. Iz dana u dan iz mjeseca u mjesec vidio sam što ljudi rade i kako. Učio i živio s njima. MURID se sastoji od stručnjaka i volontera koji su prošli intenzivne edukacije. Ja sam htio dati "nešto" natrag no zaista nisam imao što ponuditi. Početci su zaista bili mali. Naš sitnoga na računalu, neš prenesti, popraviti. Svatko zapravo daje što može ako želi i koliko može. Ja sam dao svoje vrijeme primjerice na izradi internetskih stranica. Tu sam doma, to mi ide a njima je bilo potrebno. Uvijek se nađe mjesto za volontera. Pokazao sam sposobnosti organizacije. Mic po mic postajem član organizacije velikog simpozija (4 hrvatski simpozij o ranoj intervenciji u

djetinjstvu). Jedan od najvećih event-a MURID-a i ja sam bio u sredini. Pomognete nekome ako možeš i znaš, zašto ne. Ekipa s kojom volontiraš i daješ nešto nesebično od sebe je neprocjenjiva. Osjećaj dobrote i odlične vibracije, neprocjenjiv. Osjećaj zajedništva i nesebičnog davanja je očito nešto nadrealno u ovom svijetu gdje svi trče nekud i nemaju vremena. Svi nekud "bulje" u neke ekrane neobazirujući se na okolinu. Ljudi dignite pogled. Pomognite susjedu ili slučajnom prolazniku. Uvijek možete nesebično pomoći svojim znanjem, vještinom ili sposobnošću. Volontirajte, osjećaj zadovoljstva je neopisiv...

Dalibor Klobučarić

02.02.2016